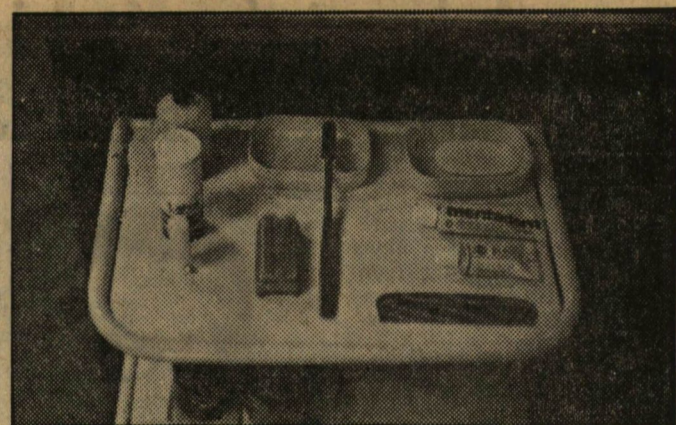

Kilátás

Egyetlen esélyünk: az irónia

Mert nincs szekrény

Emberi életre alkalmatlan

Rengő falak

Alighanem még a leg-erősebb idegzetű TTK-s lányokat is jebes és jogos rémület fogná el, ha megtörténne velük az, ami megesett Catherine Deneuve francia színésznővel, aki gyanútlanul sétált egy folyosón, s a falak hirtelen mozgásba jöttek, képlékennyé váltak, s belőlük kezek nyúltak kívánatos teste után.

lyes. Úgy tudom, most lekerült a napirendről az új kollégium építésének terve, mert tehát elképzelni sem tudom, mi lesz a sorsunk, milyen döntés születik az újabb statikai vizsgálatok során — mondja Kériné Nagy Zsuzsa, az Irinyi Kollégium igazgatóhelyettese. Legfőbb gondunk a ház ijesztő műszaki állapota, de ezen kívül is számta-

Iszonyat!, ez Roman Polanski pseudo-horror filmjének címe, s ekképp kiálthatunk fel mi is, amikor néhány szkeptikusan mosolygó ifiúr kedvünkért elvégzi a demonstrációt: enyhe kézrátétellel mozgásba hozza az Irinyi Kollégium klubhelyiségének falát, mely most már hullámszik, mint a Balaton szellős nyáréjszakán.

lan nehézséggel küszködünk. A felemelt hallgatói létszám következtében nekünk is el kellett helyoznünk még 12 embert, és 123 kérelmet kellett elutasítani. Az új lakószobákat a könyvtár- és betegszobákból tudtuk kialakítani, tehát ebben az évben nem tudjuk hol elhelyezni a betegeket. A korábbi igazgató lakrészből most egy új, minden igényt kielégítő betegszobát alakítanak ki, külön WC-vel, zuhanyzóval, hogy az előírásoknak megfeleljen. De az idei évre akár be is zárhatná a kollégiumot a Kőjál. Van olyan szobánk, ahol 8 ágyra, 4 éjjeliszekrény jut, nincs mindenkinek könyvespolca, és az első emeleten 50 lány használ egy két-személyes zuhanyozót.

Igazi elvárásolt kastély ez, mely az egyhangú hétköznapokat a legváratlanabb csodák ígéretével színezi. Mert itt van például egy másik közös helyiség padlózata, mely ugyancsak szelíden reng, ringatózik, a súlyosabb léptek alatt, és még elgondolni is szörnyű, mi történne, ha a Bütyök — tetszik tudni, a Tutajos barátja a Túskevárban — felvételt nyerne a kollégiumba, mert milyen infantilis ez a gyerek, itt is elkezdené ugrálni, mint kint a berekben, és leszakadván, az alsóbb leányzóban kincs helyett legfeljebb egy cédulát találna: Ez a hely emberi életre alkalmatlan.

Anyagi helyzetünket és a bürokráciát jól jellemzi, hogy közművelődési célokra egyetlen fillérünk sincs. A rektori hivatal által kulturális rendezvényekre juttatott összeget csak úgy kaphatjuk meg, hogy a kollégiumi bizottság tagjai névleges, rendkívüli szociális segínyt kérnek — s ebből a pénzből fizetjük az előadókat.

—zyla—

A kollégium jó (?)

Néhány évvel ezelőtt statikai vizsgálatoknak vetették alá az Irinyi Kollégiumot — kibirta. Négy-öt év haladékat kapott az épület. Azóta nem változott semmi és a kollégium vezetői, dolgozói úgy látják, sokáig nem is fog. Az épület állaga pedig tovább romlik.

Mondják, három éve, mikor sort kerítettek a falak újrafestésére, sokáig tündötek azon: egyáltalán érdemes-e belekezdeni a munkába? Végül kipingálták a kollégiumot, ám a szigetelést vagy elfelejtették lefektetni, vagy a pénzsűke miatt erre már nem is gondoltak. Az eredményt mindannyian szomorúan tapasztalhatjuk, ha a lányok lakta szobákban járunk: beázott az épület.

Kellő iróniával persze így is fogalmazhatunk: a fal és a vakolat megromlott viszonya mélyebb társadalmi tényezőkre mutat. Ezt kedvesen hangsúlyozza a menzauzvar gótikus oszlopjára.

A szobák és a közösségi helyiségek állapota némileg jobb képet nyújt, bár az átlagosnál szegényesebbet. Minden tíz el-sős közül kilenc elborzadva költözik be, de akik mégis ittmaradnak, megszeretik ezt az ingatag épületet. A tágasabb helyiségek olyan mikro-közösségek létrejöttét segítik, amelyek a modern kollégiumokban sokkal nehezebben alakulnak ki.

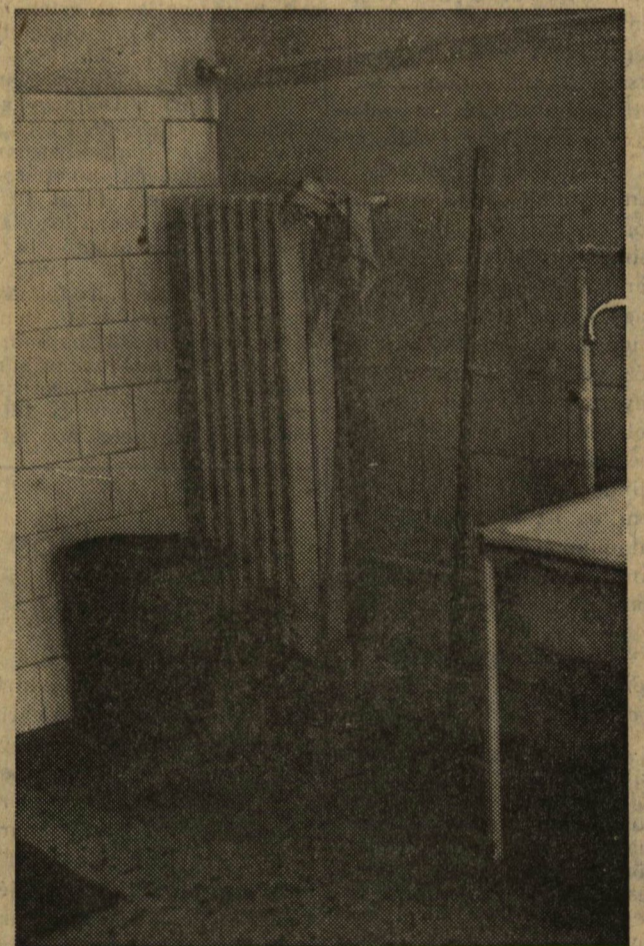
Egy kollégiumi lakó véleménye: „ha elmegy a villamos a kollégium előtt, belemegnek a falak, mégsem gondolok arra, hogy rámdőlhetnek.”

Úgy tűnik, ezt is meg lehet szokni.

Beszélgéseink közben egy kollégista társunk találon fogalmazta meg helyzetünket: „Azt saját szememmel látom, hogy az épület eléggé leromlott állapotban van, de képes egy kollégium minden funkcióját betölteni.”

Tehát a kollégium jó. De meddig?

—eseli—

Reklámtechnika

A rektorhelyettes véleménye

Az összegyűjtött véleményekkel, az elkészült irásokkal a legilletékesebbet, Kocsondi Andrást, a JATE nevelési rektorhelyettesét kerestük meg.

— A hallgatók úgy fogalmaztak, hogy az 1981-es felmérés óta nem történt semmi. A kollégium állaga valóban nem javult az elmúlt öt évben, — tréfásan úgy szoktunk fogalmazni: remélhetőleg az épület is tudja magáról, hogy nem életveszélyes — az egyetem párt- és állami vezetői évek óta minden alkalmat és lehetőséget megragadnak, hogy az illetékes minisztériumi vezetőket tájékoztassák a tarthatatlan állapotokról, és segítséget kérjenek a kollégium és a menza gondjainak megoldására.

Mintegy másfél évvel ezelőtt, amikor elkezdődött az új ötéves terv kidolgozása, ígéretet kaptunk arra, hogy a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolával együtt egy nyolcszáz személyes kollégiumot építhetünk. Elkészültek a tervek, a múlt évi ifjúsági parlamenten a tervezett épület makettjét is bemutattuk, ezt követően azonban jelentősen megváltozott a helyzet. Ez év elején a Művelődési Minisztériumtól, illetve Földiák Gábor miniszterhelyettestől olyan tájékoztatást kaptunk, hogy a tárca csak 150 millió forintot tud a kollégium építésére fordítani, ezért új terveket készítettünk, csökkentenünk kellett a közös helyiségek számát és alapterületét, valamint a férőhelyek számát is, ötszázra. Végül kiderült, hogy a minisztérium által felajánlott 150 millió forintot nem a mai, hanem az 1988—89-es árakon kell érteni, vagyis nem vállalják az időközben várható áremelkedéseket, az infláció kompenzálását sem.

Ez a fejlemény végképp megkérdőjelezte az új kollégium építésének realitását; egészen biztos, hogy ez a pénz nem elegendő. Most tehát így áll az ügy. Legutóbb az évnytőn beszéltünk a miniszterhelyetessel, s akkor felve-

tettük azt a lehetőséget is, hogy 15—20 millió forinttal a városi, megyei szervek is besegítenének, — ez talán fedezné a várható inflációból eredő költségfebblet —, s ennek fejében a nyári hónapokban — elsősorban idegenforgalmi célokra — rendelkezhetnének az épületek, — tehát folyamatban vannak a tárgyalások, mi minden tőlünk telhetőt elkövetünk.

— Az egész történetben az a legszomorúbb, hogy ha ne adj' Isten leszakadna az egyik helyiség, és meghalna két-három hallgató, akkor biztosan felgyorsulnának az események, és lenne pénz új kollégium építésére.

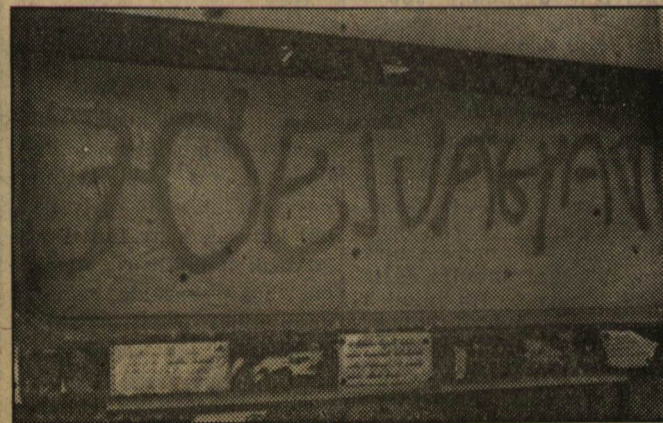
— Vagy ki tudja. De igen, ... lehet, hogy akkor kapnánk kormányzati, meg társadalmi segítséget.

— És hogy áll az új 4 ezer adagos menza ügye?

— Ennek már a jelenlegi, 81—85-ös ötéves tervben fel kellett volna épülnie. A kivételi tervek elkészültek, a tanács biztosította a területet, tehát csak a költségvetés minisztériumi jóváhagyása hiányzik, de ezzel kapcsolatban is csak azt a szomorú hírt közölhetem, hogy a minisztérium következő ötéves tervében ez a beruházás nem szerepel.

Menzauzvar

Gótikus oszlopok között

(S. Balogh László felvétele)